

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: De svajed og svinged

Citation: Drachmann, Holger: "De svajed og svinged", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 23. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann04tom-shoot-workid54513/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Og synger over Sø og Land,
 Saa det skingrer i Øret paa Standen.
 Lad Sangerlauget være, hvad det skal,
 Jeg er den, som jeg vil, og ingen anden.

De svajed og svinged.

De svajed og svinged, De grønne Ranker, Som en attenaarigs Forviltrede Tanker. Saa blev de bundne Op ad en Stok. „Ja!“ sagde Druen, „Det tænkte jeg nok ;	Nøgne Månader Gled ud i Blødet, Silener sprang Buk Og Fauner stod paa Ho'det.
Der skal Maade med alt Og Alvor i Sagen, Nu kommer Glansen Nok snart for Dagen!“ Og Solen bagte, Glohed var Luen ; Tanker blev tændte, Og mørk blev Druen.	Saa blev der stille Paa Larmen den lydende. „Naa!“ tænkte Druen, „Saa blev vi da flydende.“ Stilhed og Mørke Længs Flaskereolen, Ikke et Glimt af Dagen og Solen.
Det tynged og trykked, Druerne svulmed ; Det var Solild, som inde Bag Skallerne ulmed. Saa rusked og rev det Med haarde Hænder. „Hvad!“ tænkte Druen, „Er det saadan, vi ender?“	Ensomme Timer, Ensomme Dage, Tanker paa Fremtiden, Tanker tilbage. Underlig Syden Omkring i Kroppen. „Blot man turde løfte En Smule paa Proppen!“
Der blev stampet og trampet Under Snakken og Summen, Druerne sprøjted Som Blod ned i Kummen.	Saa blinked det endelig ; Proppen knalded, Druerne skummed Ud i Krystallet. Og Glasset blev svunget Højt i Vejret : Nu er Vinen god, Nu har Druerne gæret !
